

Атанасъ Радевъ.

(почин. въ 1910 год)

За Атанасъ Радевъ имаме много ограничени свѣдѣния. Прѣзъ цѣлия си животъ той живѣлъ доста оскудно и ограничено и всичко, което прѣпечелилъ прѣзъ живота си, завѣща за народната ни просвѣта.

Той се родилъ — неизвѣстно намъ кога — въ гр. Търново отъ бѣдни родители; баща му се наричалъ Ради Абаджията, а майка му — Кириакия. Атанасъ Радевъ успѣлъ да добие едва първоначално образование и отъ малкъкъ отишелъ въ гр. Шуменъ да чиракува и да учи занаята часовникарство, което и усвоилъ доста добрѣ. Прѣзъ врѣме на освободителната война се завърналъ въ родния си градъ Търново, гдѣто си отворилъ дюкянъ и започналъ да работи занаята си. Тогавашнитѣ обстоятелства, войната и пр. му спомогнали да спечели доста и да си образува голѣмъ — за онова врѣме — капиталъ, съ който е взималъ участие като акционеръ въ разни търговски и акционерни дружества, като „България“, „Балканъ“ и др., отъ които е получавалъ добри печалби. Прѣди 5—6 години отъ смъртта си, той се прѣселилъ въ София, гдѣто продължилъ да работи занаята си — часовникарство. Прѣзъ мѣсецъ априлъ 1910 год. се разболѣлъ отъ стомашна болѣстъ и на 25 май с. г. умрѣлъ въ Климентинската болница въ гр. София, като оставилъ завѣщание, въ което опрѣдѣля за разни просвѣтителни цѣли всичкото си имущество — въ движими и недвижими имоти — на стойностъ близо 30,000 лева.
